

Р Е Ш Е Н И Е

№ 667

град Перник, 14 октомври 2014 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на първи октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Е.В.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор А.***, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №663 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ (Д „ИТСО“) - София срещу решение №221 от 26.05.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1619 по описа на съда за 2012 г.

С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление (НП) №23-2304871 от 15.08.2012 г. на Директор на Д „ИТСО“ - София, издадено срещу МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР „МЕДКОНСУЛТ-2011“ ЕООД, ЕИК***седалище и адрес на управление гр. П.***представявано от В.П. Д.- К.*** - управител, в качеството му на работодател, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, за което на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лв.

Жалбоподателят, без да конкретизира твърди, че районният съд не е обсъдил правилно всички събрани във връзка с делото доказателства, което го е довело до погрешни фактически и правни изводи и постановяване на необосновано неправилно решение. Заявява, че проведеното административнонаказателно производство е съобразено с изискванията на ЗАНН, като същевременно не е допуснато ограничаване на правото на защита на нарушителя. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по съществото на спора като потвърди процесното наказателно постановление изцяло. Пред съда касационният жалбоподател се представлява от ю.к. Стоянов. Поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – „МЕДКОНСУЛТ-2011“ ЕООД, гр. Перник пред съда не изпраща представител, както и не заявява становище във връзка с жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционния съдебен акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен предвид наличие на съществени процесуални нарушения в проведеното административнонаказателно производство.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 27.03.2012 г. при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – медицински център (МЦ) в гр. Перник, стопанисван от настоящия ответник „МЕДКОНСУЛТ-2011“ ЕООД, гр. Перник, инспектори на Д „ИТСО“ – София заварили на място в обекта д-р А.А.*** да преглежда пациенти по обявен график за работа. В писмена декларация, предоставена за попълване във връзка с правомощията на компетентните органи по чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ, д-р А.*** вписал, че работи в обекта като „лекар кардиолог“ по „график“, за което получава заплащане съобразно сключен с МЦ граждански договор. Трудов или граждански договор не бил представен. При извършена последваща проверка по документи вместо управителя на дружеството пред контролните органи се явило друго лице, А.М.***, легитимирала се като пълномощник на дружеството с нотариално заверено пълномощно с рег.№80 от 06.01.2012 г. от нотариус М. М.***, район РС – Перник. Представен бил граждански договор №22/03.01.2012 г., сключен между МЦ и д-р А.***. При така установеното, на 17.04.2012 г. със съставяне на акт за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ срещу „МЕДКОНСУЛТ-2011“ ЕООД, гр. Перник е образувано административнонаказателно производство. Актът е предявен и

връчен на пълномощника на дружеството А.М.***. На 15.08.2012 г. административнонаказателното производство завършва в издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, установил порок на същото, обуславящ процесуална незаконосъобразност, отразила се и на правото на защита на наказаното лице, който е достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на процесното НП. Решаващият първоинстанционен състав е установил, че процесният акт за установено нарушение е връчен на пълномощник на дружеството без предоставени му права за представителство по повод образувани и водени срещу дружеството административнонаказателни производства. Въпреки тези си изводи районният съдия е разгледал и съществото на спора, като е постановил, че неправилни са изводите на актосъставителя и административнонаказващия орган за наличие на неуредено, посредством сключване на писмен трудов договор, правоотношение по предоставяне на работна сила между „МЕДКОНСУЛТ-2011“ ЕООД, гр. Перник и д-р А.А.***, тъй като същите се намирали в гражданско правоотношение по силата на сключен между страните граждански договор.

Решението е правилно.

Касационният съд споделя позицията на първата съдебна инстанция за процесуална незаконосъобразност на проведеното административнонаказателно производство, която като абсолютно съществено процесуално нарушение е самостоятелно основание за отмяна на постановения правораздавателен акт. Безспорно установено по делото е, че съставеният акт за установено нарушение е предявен и връчен (и то два пъти) на лице без власт да приема и извършва действия по предявяване на административнонаказателно обвинение и в производство за налагане на административно наказание, водено срещу „МЕДКОНСУЛТ-2011“ ЕООД, гр. Перник, независимо от приобщеното като част от доказателствата пълномощно. Административнонаказателната отговорност е лична. Актът за установяване на административно нарушение, с който се поставя началото на производство за налагане на административно наказание съгласно разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, следва да бъде връчен лично на посоченото за нарушител лице, за да бъде дадена възможност на същото да реализира законоустановените си права в пълнота, в това число и да направи писмени възражения в тридневен срок. Връчването на АУАН на пълномощник без изрично пълномощно за приемане и извършване на действия във връзка с образувано и водено срещу посоченото за нарушител лице производство за налагане на административно наказание, представлява съществено нарушение, както на посочената процесуална норма, така и на правото на защита на дееца, лишавайки го от възможност да го реализира в пълнота. Упълномощаването на лице за търговски пълномощник, какъвто е настоящия случай, му предоставя права да осъществява правни сделки и фактически действия от името и за сметка на

търговеца именно в това му качество, но във връзка с осъществяваната от него търговска дейност, а не и в производства за реализиране на административнонаказателна отговорност. Нормата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН гарантира правото на нарушителя, респективно надлежно представляващото го лице, да се запознае със съдържанието на акта за установяване на административно нарушение. Несъобразяването с тази законова разпоредба води до съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като води до нарушаване правото на защита на наказаното лице, като ограничава правото му да се защити срещу издадения срещу него АУАН, включително и до издаване на наказателно постановление.

Актосъставителят в настоящия случай е установил връчване на процесния АУАН на лице без нужната представителна власт. Тъй като законен/надлежен представител на наказаното дружество не се е отзовал на поканата за съставяне, предявяване и връчване на акт (което е достатъчно, за да може да се приеме, че лицето не може да бъде намерено – чл. 416, ал. 3 от КТ), същият е изпратен по пощата, но порокът относно надлежността на връчването е повторен.

Административнонаказващият орган на свой ред, вместо да установи ненадлежното предявяване на акта и да върне същия по реда на чл. 52, ал. 2 от ЗАНН, или въпреки това, е издал наказателно постановление, което е отменимо на посоченото основание, каквото е сторил и районният съд.

Предвид горните изводи обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на закона следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №221 от 26.05.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1619 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено наказателно постановление №23-2304871 от 15.08.2012 г. на Директор на Д „ИТСО“ – София, издадено срещу МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР „МЕДКОНСУЛТ-2011“ ЕООД, ЕИК ***седалище и адрес на управление гр. П.***, представлявано от В.П.Д. – К.*** – управител, в качеството му на работодател, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/П/

ЧЛЕНОВЕ: 1./П/

2./п/